

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 1 Februarie st. v.

Înzadar! fie chiar și în dieta Ungariei, sarcina de a susține o cauză nedreaptă e pe cât de grea, pe atât de ingrată.

Pentru cuvinte de sine înțelese, Românii intrați în dieta Ungariei cu program național au luat hotărârea de a nu intra în discuțiune asupra budgetului. Era destul să-l respingă fără de nici o motivare. Cu toate acestea dl Vincențiu Babeș a trebuit să iee cuvântul, căci unii dintre deputații guvernamentali au provocat o discuțiune asupra intereselor noastre naționale.

N'a intervenit însă dl Babeș decât în mod incidental, ca să pună în evidență nimicierea enunțurilor făcute de dl ministru-president Coloman Tisza.

În puține cuvinte, fără de nici un aparat, oare-cum în treacă și privind preste umăr înapoi spre îndemânaticul parlamentar ce-l oprise în loc și îl silise a grăi un cuvânt, printr'un fel de „la lasă-mă în pace, nenșorule, că n'am poftă de ceartă!” — dl V. Babeș a făcut, ca întreaga dietă să se pătrundă de simțământul, că nici corecte, nici întemeiate nu sunt enunțurile ministrului-president.

Căci vorbea omul, care susține o cauză dreaptă.

Cine s'a ridicat să-i răspundă d-lui V. Babeș?

Dl Desideriu Szilágyi, pe care noi l'am numit odată. Maioreșcu al Maghiarilor, un om și învățat, și cult, și chibzuit, și cu multă autoritate, și mai presus de toate măiestru, când e vorba de a produce în sufletele altora prin cuvântul rostit convingerile, pe care le vrea.

Și dl Desideriu Szilágyi a vorbit banalități.

Căci, înzadar! — sarcina de a susține o cauză nedreaptă chiar și pentru oameni ca dl Desideriu Szilágyi e pe cât de grea, pe atât de ingrată.

Ce banală e frasa valorosului orator, când el vrea să scape cu afirmarea, că manifestările de nemulțumire nu pornesc din masele poporului, ci dela câțiva oameni ambițioși și doritori de a parveni!

De ce o spune dl Szilágyi aceasta? Fiindcă așa e convins?

Dacă aceasta i-ar fi convingerea, nici că l-ar mai creșta pe dl V. Babeș. Își

adună însă toată învățătura, toate darurile firești și toată măiestria, ca să-i răspundă d-lui V. Babeș, fiindcă scie, că ceea-ce ăcece acest Babeș în dietă se simte în mii și mii de inimi și se aprobă de mii și mii de bărbați din țeară.

Nu este convins dl Szilágyi despre ceea-ce ăcece: o ăcece numai, pentru-că doară-i va convinge pe alții.

Pe cine?

Pe concetățenii sei maghiari?

Acestia se sbuciumă chiar mai rău ca dl Szilágyi el însuși, și nu s'ar sbuciuma ei, dacă n'ar se prea bine, că nu e vorba de câțiva oameni ambițioși, ci de vre-o trei milioane de Români îndărătnici, care decum se înțelegea bunele intențiuni ale actualei stăpâniri, par a fi dispuși să le aducă și altora aminte de timpul, când Monarchul nostru primia să i-se ăcece pretutindenea „Înălțate Împărate!”

Nu dar' pe conaționalii sei vrea dl Szilágyi să-i convingă.

A ăcece ceea-ce a ăcece, ca să fie creșut de aceia, pe care îi presupune rău informați despre cele ce se petrec aici la hotarele orientale ale imperului habsburgic.

Acestora le ăcece dl Szilágyi — „Nu vă neliniștiți”, — ori, poate, — se poate și asta, căci multe se pot! — „Nu vă faceți prea mari iluzii, căci Românii sunt nisece oameni foarte blajini, ei sunt mulțumiți cu actuala stare de lucruri, o! ei se simt foarte fericiți, că noi vrem să-i imprimăm statului acestuia caracterul național maghiar; sunt numai nisece săcături aceia, care fac gălăgie, fiindcă statul nu a creșut de cuviință a fi ne seamă de ambițiunile lor. Dacă e vorba de Români, ei merg cu noi, nu cu Babeș.”

Apucătura aceasta are și ea noima ei câtă vreme nu s'a învechit. Apucăturile, ba chiar și adevărurile cele mai frumoase devin însă nisece banalități, după-ce se învechesc.

Și s'a învechit de tot apucătura d-lui Szilágyi.

Era un timp, când se găseau chiar Români, care ăceceau încâtva ceea-ce acum d-sa ăcece, și pe acestia par'că tot îi mai venia lumii să-i creadă. Am ajuns însă încetul cu încetul, că tace și dl Gáll, și dl Szerb, chiar și dl Rácz, — tac, nu mai vorbesc, căci destul au vorbit de geaba. Și prețioasele dovezi date de Metropolitul Miron nu se mai scontează, precum se vede, nici ele la bursa politică din Viena și din

străinătate. — Așa câte o scrisoare din peana d-lui Grigorie Moldován s'ar mai putea poate pune și acum la cale, dar' dl Grigorie Moldován are păcatul de a se plânge mereu, că Românii persecută pe toți aceia dintre frații lor, care sunt „buni patrioți”.

Denique dl Szilágyi, deși om învățat și cult și chibzuit și cu multă autoritate și mare meșter în potrivirea vorbelor, a rămas de tot singur și, ceea-ce e mai rău, foarte puțin competent a se pronunța în cestiunea, dacă masele române sunt ori nu pătrunse de ideile, pe care dl Babeș le-a emis în dietă.

Dar' pe dl Szilágyi tot îl mai înțelegem: se ajută fiesce-care cum poate.

Ne pare însă foarte straniu, că comitele Albert Apponyi repetă și el aceeași banalitate.

Noi Românii suntem aproape tot numai oameni ești din „opină”, și de aceea este un succes pentru noi, când nobilul comite se folosește contra unuia dintre noi de argumentul, că politica lui nu are valoare, fiindcă nu e pornită din masele poporului.

„Masele” dar', aceste sunt și pentru nobilul comite lucrul de căpetenie!

Noi nu ăcece, că nu; pagubă numai, că nobilul comite se folosește de acest argument față cu dl V. Babeș, ear' nu față cu dl Alexandru Mocioni, căruia ar pute să-i ăcece cu mai multă aparență de îndreptățire: Prietene, nu umbra cu mofturi, căci n'ai știut să câștigi masele în favorul ideilor tale.

Când i-o spune însă aceasta vre-unuia dintre noi, nobilul comite binevoiesce a se face de ris, fiindcă fiesce-care dintre noi poate să-i răspundă: Să-mi dai, Măria-Ta, voie a-ți aduce aminte, că sunt fecior de iobagiu, și că vorbind eu, din masele i-se vorbește!

Nu așa i-a răspuns însă dl Babeș nobilului comite.

După vederile liberale mai mult ori mai puțin înaintate oamenii politici se inspiră din mase, ear' după vederile conservatoare moderne oamenii mai luminați își propagă ideile proprii, câștigă încrederea și simpatiile masselor și devin astfel conducători politici.

Dl V. Babeș nu i-a răspuns nobilului comite ca un demagog, ci ca un aristocrat cu cele mai conservatoare vederi.

că m'ai invitat, mai bine privesce așa, ca și cum n'ai fi făcut-o.”

Acum însă interveni contesa: „Dar', Magdă, dacă cineva te invită cu atâtă afabilitate, de ce îl refuzi atât de dur?”

„Pardon, d-nă, dar' unde am primit eu datorii, acolo nu-mi este iertat să mă gândesc la distrageri.”

„Nu cumva crezi, că vei ave aici o viață ca în mănăstire? În oarele libere îți va fi doară permis să te distragi. Așadar' ea va merge, Gizelă; eu i-o promit aceasta. Ai înțeles Magdă?”

Mai nainte de a fi putut ea răspunde, Gizelă sări bătând în palme și fugi la contesa grăind cuvintele: „Pentru aceasta trebuie să te sărut.”

Magda își șterse ochii, care se umpluseră de lacrimi. D-na de Zobel îi întinse mâna și ăcece: „Dacă numai învoirea mea o aștepti, bucuros i-ți-o dau, casa mea stă deschisă pentru d-ta.”

Magda răspunse cu căldură adâncă: „Vă mulțumesc de toate, eu nu mai sunt între străini!”

Baronesa îi povestă acum amicei sale noutățile orașului, pe care le auzise după ameați. Magda, deși ascultase cu atențiune, nu înțelese din toate aceste nimic, căci cugetele ei erau la iubiții sei, și inima îi era plină de cele ce se petrecuseră în ziua aceasta.

Dimineața următoare, când contesa intră în salonaș, ca să iee dejunul, Magda se ocupa deja acolo cu pregătirile pentru dejun, puse scă-

Tot așa îi răspundem și noi! Da! avem ambițiunea de a sta, ca oameni ești din mase, în fruntea masselor în virtutea superiorității, pe care ne-am câștigat-o prin studii îndelungate.

Vrea comitele să facem apel la mase, ca să-i dovedim, că ne aflăm în adevăr în fruntea lor?!

Vrea să le ăcece Românii noștri: Ați auzit voi ce ăcece Măria-Sa Groful? — ia arătați-i, că spune un neadevăr!

Va fi voind-o ori nu aceasta, noi nu o facem, căci, deși nu suntem Grofi, suntem Români.

Monarchul nostru ni-a ăcece să răbdăm, căci așa cere situațiunea, și noi scim, că treaba noastră e să ne dăm toate silințele, ca să menținem în masele poporului spiritul de ordine, având cea mai deplină încredere, că Monarchul nu poate să ceară dela noi chiar jertfa de noi înșine.

Atunci, când vom simți, că masele ne scapă, că nu vor să mai asculte de noi, nu vom face nici atunci apel la pornirile lor, ci vom merge noi înșine la Monarchul nostru, ca să-l vestim că trebuie să iee măsuri pentru menținerea ordinii și pentru apărarea noastră față cu aceia, de răbdarea cărora am făcut abuz.

Căci, precum se vede din atitudinea nobilului comite, noi opinarii suntem mai conservatori ca înalta aristocrație maghiară și mai monarchici ca stâlpii coroanei sfântului Stefan.

Deocamdată îl lăsam pe nobilul comite să-și facă, dacă îl iartă inteligența sa în adevăr superioară, să creadă, că masele poporului sunt mulțumite și se înapădă de noi, agitatorii, abunăoară ca Maghiarii de dl Mocșary.

Din dieta Ungariei.

În ședința dela 8 a l. c. a casei reprezentanților dietei ungurești, — ședință de tot memorabilă în istoria luptelor noastre naționale, — după admirabilul pledoar ce făcu cauzei noastre cunoscutul deputat maghiar, dl Lud. Mocșary, atacat fiind acesta mai întâiu de contele Alb. Apponyi, astăzi cel mai ilustru orator în Ungaria, dar' nu numai atacat cu multă animositățe Mocșary, ci într'una apărât dl ministru-president Coloman Tisza față de naționalități; ear' apoi tot dl Mocșary desavuat fiind și de către dl D. Irányi, primul corifeu al partidei Kossuthiane, al cărei membru este acela, deputatul român național dl V. Babeș s'a creșut

Foiața „Tribunei”.

Dama de companie.

— Novellă de Grindt. —

Tradusă de Petronella Cornea n. Misiciu.

(Urmare.)

Baronesa Gizela ședuse până acum de tot tăcută. Albumul, care era pentru dînsa atât de prețios, încă nu l'a atins. Acum prima oară își deschise și ea buzele:

„D-șoara Magda poate vedea, că dacă d-sa n'a trăit în cercuri mari, ale noastre de aici sunt și mai mărginite.”

„Cum așa d-șoară?” — întrebă Magda, întorcându-se spre baronesa.

„Mama, — urmă Gizela veselă, — trebuie să scie biografia tuturor oamenilor, cu care convine, căci altcum ea nu e fericită. Astfel scriesce ea și în cupeu, când călătorim, dela toți.”

Magda replică cu serioșitate: „Aceasta dovedesce numai interesul viu ce-l are pentru oameni.”

„Mulțumesc, mamă, pentru afabila explicație!” — strigă Gizela, în vreme-ce contesa asculta cu plăcere. „Dar' nu i-ți e frică de dorul de casă, d-șoară Magdă?”

„În astfel de societate — răspunse Magda — sperez a fi neatinsă de el.”

Gizela își întinse mâna. „Dacă totuși te-ar ajunge, te rog să mă cercetezi!” — Deși contesa e foarte bună. —

„Da, de sigur”, — ăcece Magda cu convingere.

„Mă rog”, — protesta cea lăudată. „Despre bunătatea mea n'ai încă nici o dovadă. Ceea-ce ăcece Gizela e o galanterie”. Baronesa se aplecă, „dar' dacă nu mă lăsați să termin, trebuie firesce să mă înțelegeți rău.”

„Eu voiam să declar: deși contesa e bună, eu sunt mai bine potrivită spre a mângăia pe o supărată, cu atât mai tare, că d-șoara Magda și eu suntem de o etate, amândouă suntem tinere. Căci eu mă măgulesc cu noușpredece ani.” —

„Eu”, — ăcece Magda, — „sunt deja preste douăzeci.” —

„Matroană onorabilă! — așadar' nu vrei să începi cu mine? Pagubă! — îți mărturisesc sincer, că vre-o societate, în care m'aș simți bine, nu am aici. Fii dar' prudentă, d-șoară, și mă cercetează din când în când. Contesa o va permite aceasta.”

Magda se închină puțin.

„D-ta ești de tot amabilă”, — ăcece ea.

„Auzi acum, mamă dragă!” — o întrepruse Gizela, „trebuie să scii, că mama cel puțin odată pe zi strigă: „Gizela, eară ești atât de neamabilă!”

Magda zimbă fără de voie.

„Dacă cineva scie să glumească, baronesă, ca d-ta, el de sigur va scie să priceapă și gluma mamei d-tale”. Dar' se nu-ți pară rău odată,

uneșul la locul, pe care se îndătinase contesa a-l ocupa, și tocmise o perină la spatele scaunului.

„Earăși cu o atențiune mai mult”, — cugeta martorul neobservat, și pași mai aproape.

„Bună dimineața, Magdă, ce faci aici?”

Ea salută și arătă preparativele ei. „Nu vei ședea așa mai comod, d-na mea?”

Contesa se aședă.

„Am îmbetrănit, — ăcece ea, — dar' la aceasta încă nu m'am gândit, însă d-ta ai dreptate!” După aceste îi desmerdă obrazii.

„Voiesc ați să-i scriu fiului meu; d-ta cercetează până atunci pe baroneasa.”

Magda se scusă, că ea nu e încă nici aici în casă destul de orientată, — cum se pășească dar' în o casă străină?

„Poate că nu i-ți-a plăcut Gizela?” — scrici contesa.

„Atunci, nu i-aș fi ăcece că e amabilă.”

„Copilă, vorbești d-ta totdeauna purul adevăr?”

Magda, înstrăinată prin această întrebare, îi răspunse:

„Tatăl meu ni-a dat din copilărie să vorbim numai adevărul, nu ni-a fost iertat nici odată să mințim. Numai una ni-a fost permis: să tăcem, dacă nu ne plăcea ceva.”

„Dar' mie i-mi face o plăcere, Magdo, dacă i-mi ai spune cu inima deschisă ceea-ce nu-ți place la oamenii, cu care convini aici la mine.”

dator, a intra și el în această luptă, rostind la această ocaziune următoarele cuvinte, cari 'și-au făcut efectul cuvenit asupra exaltatei turme de șovinisti:

Onorabilă Casă! Deja alaltăieri 'mi-am permis a reflecta, cum neîncetat auzim din partea mai tuturor oratorilor maghiari, că bărbaii naționalităților nemaghiare rîi patrioți sînt, inspirăți de sentimente contrare patriei, dar' încă n'am vădut o unică dată dovedindu-se aceasta pozitiv. (Strigări din stînga: „Ba da; avem exemplu viu.”)

Babeș continuă: N'am vădut o unică sentență judecătorească, prin care, în mod competenț s'ar fi constatat în partea noastră crime în contra patriei. (Strigări sgomotoase din stînga extremă: „Ba sînt. Dar' chartele!”)

Babeș: Aud amintind ceva charte. Nu știu, dar' dacă atari vor fi fabricate doară prin unii dintre d-voastre, pentru a le provoca în contră-ne. (Contrașicri în stînga și strigări: „Ele se propun în România!”)

Babeș: Dacă amintiți de cele din România, acelea pe noi nu ne pot privi; acolo influența noastră nu ajunge. Eu, on. Casă, nici n'am intenționea, nici obiceiul a vîtîm pe cineva; rog însă să 'mi-se creadă, că este pentru noi cea mai dură ofensivă, când asupra noastră se ridică asemenea insinuațiuni. Nu cu astfel de mod se dovedește în contra noastră învinuirea de rîi patrioți; nu prin provocări la proclamațiuni sau la charte, sau alte de aceste lucruri neafirmătoare de noi, veți convinge pe cineva despre cele-ce ne insinuăți, ci — făcînd și tribunalele datoria, cerceteze și judece după lege, pe date pozitive, ear' nu vorbe goale, și apoi numai pe baza sentențelor judecătorești ridice-se imputări contra celor ce le merită. Până nu se va urma astfel, imputările sînt nedemne, specialmente cele ce ni se fac pe argumente din România, cari nu ne pot privi.

Onorabilă Casă! Precum dl coleg D. Szilágyi alaltăieri, așa și dl conte Alb. Apponyi astăzi recunoscînd validitatea legii pentru naționalități, pretinseră ca atât aceea, cât și ori-care altă lege în favorul naționalităților, să fie observată și executată, dar' ambii adăuseră o condițiune, acea condițiune: de cum va naționalitățile nu vor abusa de acea lege. Rogu-vă, unde găsiți în lege această condițiune? Sau — unde în lumea întreagă se creează și execută legile cu astfel de modalitate?! (Murmur și mișcare în partea stîngă.) Dar' legile și tribunalele criminale de aceea există, ca să tragă la răspundere și să pedepsească pe abuzatorii de lege și de drepturi, aceea însă, ca cetățenilor să li se insinue o intențiune rea și pe baza aceasta să 'i-se dică: fiindcă mie nu 'mi plac, nu te țin de bun patriot, așadar' te despoii de drept, nu execut legea existentă în folosul teu, — om cu simț drept și cu cuget drept nu poate să o aprobe! Pricep, că dacă o lege s'a pus în lucrare, și printr'un curs de ani se dovedește, că acea lege aplicată — vatămă interesele patriei, abuzându-se de ea neîncetat, pricep dic, că în asemenea cas o astfel de lege poate fi suspinsă, poate fi modificată sau chiar abrogată pe calea legislațiunii, că o astfel de procedere îndreptățită și onorabilă este; dar' a dic: nu executăm legea de loc, sau — vom executa-o numai atunci, dacă nu veți abusa de ea,

aceasta nu este logic, pe această basă nu se poate întemeia un stat de drept, un stat de cultură — până-i lumea!

Afirmați, că nu poate fi permis, ca patriotismul să se lege de condițiuni. În generalitate și eu afirm aceasta; nici n'am apărut cândva contrarul; dar' nici colegul meu Const. Gurbanu n'a susținut, că patriotismul nostru depinde de condițiuni, ci numai a reflecta, că dacă vom, ca în popor să nu se nască nemulțumire și înstrăinare, să 'i respectăm legile, să nu dăm cauză naționalităților de a rîci în patriotism. Ce credeți d-voastre, pentru-ce emigrează Maghiarii la America? Pentru-ce emigrează atâtea mii de Sécui în România, că doară aceia buni patrioți sînt? Apoi emigrează, fiindcă aici în Ungaria nu 'și găsesse prosperarea. De aci urmează, ca să ne îngrijim de bunăstarea popoarelor și atunci, de bunăstare bucurându-se aici la noi, nici în minte nu le va veni să emigreze, să graveze în afară.

Și față de dl ministru-president dic: dacă d-sa ni-ar fi venit vre-odată cu dovezi pozitive și ar fi luminat legislațiunea că — eată, pe baza defectului de patriotism, sau pentru agitațiuni în contra statului am tras în judecată pe conducătorii cutărie naționalități și crima lor a fost constatată, ei au fost judecați și pericol amenințat țeara; deci să suspendăm sau să ștergem cutare legi: și aceasta aș pute pricepe, și aș sci regreta; aș recunoaște însă temeiul moral, patriotism în lucru; dar' când, fără a aduce un cas măcar de crimă constatată contra vre-unuia din inteligența română, sub diferite pretexte neîncetat atacați și suspicioși sîntem aici, și pe această basă ni se deneagă executarea legilor existente în favorul nostru, nu pricep, cum se mai poate apăra o astfel de procedere! Nu pricep, cum se mai poate numi dreaptă și corectă această politică!

Rog această on. casă, să nu creadă, că dacă aici pronunțăm vorbe, cari n'au nici o rațiune, nici un moral, ci le aflăm numai de bane apucături politice, acele vorbe numai noi le auzim și — ni le aplaudăm, ear' alții colo afară nu ni le notează și cumpnesc. Foarte se înșală, cine crede aceasta, se înșală și strică patriei!

Alt punct, altă cestiune, la care doresc a reflecta, privește obiecțiunea ce alaltăieri on. d. D. Szilágyi și tocmai așa astăzi on. d. conte Albert Apponyi au intonat-o, cumcă, din ferice, nu masele populațiunii sînt, cari neîncetat vin cu plînsuri din partea naționalităților, ci — unii agitatori. La aceasta răspund simplu, că nici cele ce domnia-lor, onorabili condeputați Szilágyi și Apponyi le rostesc aici, nu sînt cuvintele poporului maghiar. Dacă vorba ar fi de poporul maghiar, acela s'ar mulțumi cu un picuț de bună-stare, dacă 'i-ai lăsa-o. Nici prin minte nu 'i trec același diferitele definițiuni și aspirațiuni transcendente, de cari vă adoperați aici! D-voastre afirmați, că numai unii indiviți ambițioși vă provoacă aici turburare din motive egoistice. Oare serioasă se fie această afirmațiune? Că doară nu veți cugeta, că noi prin pășirea noastră aici cu gravaminele naționale, când venim a vă enumera durerile noastre, ne recomandăm plăcerii celor dela putere, precând din contră bine scim, că răsplată sincerității noastre — supărare și mînie este, ba încă și persecuțiuni! Se poate, că alții din alte tabere umblă după sco-

puri, foloase personale; despre noi însă doară nu veți binevoi a presupune, că am tînde să ajungem ministri! (Ilaritate generală). Ce dară poate să fie cauza, să fie interesul nostru, pentru care pășim aici cu rezoluțiune și sinceritate, cu toate că cunoaștem, care este retribuțiunea sincerității? Nu poate să fie alta, decât — cea mai intimă convicțiune a noastră, că — astfel ne este datorința. Repet ceea-ce am dis alaltăieri: fericiți să fim, că avem în patriă astfel de mase (popoare), din cari nasc astfel de indiviți, care aici se prezintă cu curajul convictivei lor; aceasta dovedește, că în acele mase există putere de viață, prin care vom avea viitor! Eară dacă vorba ar fi de vocea maseilor, apoi aceea scim cum sună — din lumea lui Horia, dacă îmi poate fi permis a rosti acest cuvînt! Până atunci, până când noi vorbim, așa cum vorbim, până atunci gloatele nu vor vorbi în acel înțeles. De aceea vă rog, să fiți cu considerațiune către noi și să nu ne luați la fiecare ocaziune în nume de rău spunerea adevărului. Atîta am avut a reflecta. —

Conferența de pace în Bucuresci.

„Telegraphul” din Bucuresci scrie în numărul seu dela 11 Februarie n. următoarele:

„Un eveniment de cea mai mare importanță își are loc, în momentul de față, în capitala regatului român. La spatele negociatorilor Sârbiei și ai Bulgariei apar într'un mod clar două puteri mari rivale, cari, eată aproape un secol, își dispută preponderanța politică la Orient. Turcia, într'un mod vădit se încearcă a amîna concludsiunea păcii între Sârbia și Bulgaria, avînd de sigur în vedere ca arangiamenul, pe care 'l-a încheiat cu principele Alexandru, să fie ratificat de Europa, și mai cu seamă de Rusia. Acest din urmă principat din contră arată o dorință febrilă și foarte stranie de a vedea cât mai curînd încheiindu-se pacea, avînd în vedere ca apoi să combată arangiamenul încheiat între Sultan și prințul Alexandru, fără directă intervenire a diplomației ruse. A se opune acestui arangiamenul fâșș, Rusia se teme, deoarece aceasta ar provoca imediat nouă complicațiuni. Acesta este, după părerea noastră, sensul adevărat al demersurilor, ce face acum diplomația rusă dintr-o parte, ear' delegatul turec din alta. Scirea cumcă Medjid-Pașa, delegatul otoman, n'ar fi avut cu dînsul mandatul de acreditare este, ori-ce s'ar dic, o născocire foarte imposibilă. Cum se poate explica oare această uitare a guvernului otoman de a fi trimis la Bucuresci un delegat pentru a trata condițiunile de pace, fără a 'i fi dat imputerniciriile necesare? La Constantinopol se scie bine, că guvernul sârb este surprins de concludsiunea tratatului bulgaro-turc. Prin această stipulațiune făcută între ambele țeri, în loc de a face, ca cât mai curînd să se încheie pacea, negocierile se vor amîna pentru un timp destul de lung. Poarta, în această privință este bine cunoscută lumii diplomatice, ea nu vrea să se pronunțe înainte de a 'și da bine seamă de toate opiniile emise decătră cabinetele europene. Scopul, la care vrea să ajungă Poarta este vădit, căci Medjid-Pașa, într'o conversațiune ce a avut zilele trecute cu un diplomat de aici,

nu s'a sfîit de a declara, că amînarea n'are altă țintă decăt aceea, de a pune pe regele Milan și guvernul seu în fața unui fapt împlinit, despre care nici că se mai poate ridica în sinul conferenței vr'o discuțiune. Poarta ține, ca situațiunea creată printr'un șir de evenimente, să rămîna în profitul direct al Bulgariei, pe care s'a decis a o apăra. Fericită de a fi putut impune Bulgarilor o convențiune militară, ea nu voiesce, ca Sârbia să poată modifica acest arangiamenul, și cu atît mai mult nu admite ca Sârbia să ceară vr'o compensațiune teritorială, făcută în desavantajul seu sau al Bulgarilor.

„Aceasta este, după părerea noastră, cauza trăgănelor, cari se aduc de delegații conferenței de pace. În fața amănărilor, vedem însă pe Rusia insistînd cu o vehemență mare, pentru-ca negocierile să isbutească cât mai curînd la încheierea păcii. Noua presiune diplomatică ce acest imper este decis a face la Belgrad și Sofia, n'are alt scop vedit, decăt acela, de a degagia situațiunea de ori-ce stăvilare. Obligînd Sârbia de a desarma, Rusia îi impune prin aceasta obligațiunea de a încheia pace. Ea scie că guvernul sârb nu va desarma decăt atunci, când va fi cu deservirșur sigur de pace. Din altă parte, Țarul este decis a combate cu ori-ce preț arangiamenul făcut între Poartă și Bulgaria; el nu vrea să consimță ca Bulgaria, liberată de armata rusă, să scape de sub influența sa pentru a pica sub influența unei duple tutele a Engliției și Turciei.

„Cestiunea deci, care se prezintă, consistă în faptul de a scie, care va fi rezultatul acestei lupte diplomatice? Cine va ceda de astădată? Cine va fi cel mai istet? Între șiretenia, întemeiată pe trăgăneală calculată, și paciența, întemeiată pe simțemîntul de forță, lupta e pe față.

„Ori-și cum ar fi, nemulțumirea e mare la Belgrad.

„Ați redactorul nostru dl Z. Arbore a avut o convorbire cu dl Miatovici, delegatul Sârbiei la conferența de pace. Între altele distinsul istoriograf sârb a declarat visitorului seu, că ați dl Madjid-Pașa va immanua conferenței, care se va ține la oarele 3, imputerniciriile sale. Așa, mîne va avea loc prima ședință plenipotențiară a conferenței. Până acum nu s'a făcut decăt discuțiunea asupra programei desbaterilor.

„Dl Miatovici la întrebarea redactorului nostru, dacă are dsa speranțe mari în reușita conferenței, a răspuns că „da”, dar' totul depinde de împregiurări și evenimente; mai cu seamă o mare înfrîurire poate avea asupra conferenței atitudinea Greciei. Asemenea este de o mare importanță atitudinea Rusiei față cu arangiamenul turco-bulgar.

„La întrebarea redactorului nostru, dacă depeșă privitoare la expulsarea dlui Iovo Pavlovici din Belgrad este adevărată, dl Miatovici a răspuns, că cunoaște bine pe dl I. Pavlovici, care a trăit lung timp în Sârbia. Acest domn este mare patriot munteneag și fiind cam exaltat și entusiast de caracter, veni acum în Sârbia în calitate de redactor al Țiarului „Glas Cernagorca”. De sigur, adaugă dl Miatovici, Iovo Pavlovici făcî propagandă în favoarea principelui de Munteneagru, pentru candidatura sa la tronul sârb. Propaganda aceasta fiind descoperită, a fost cauza expulsării sale. Dar' depeșă dic, că dl Pavlovici a făcut vizită dlui Persiani și că este ministru plenipotențiar al Munteneagruului? Tocmai pentru-că a făcut vizită dlui Persiani și în același timp face propagandă pentru candidatura principelui Nichita, el a putut să fie expulsat. Dsa nu este ministrul Munteneagruului, aceasta este o greșeală a Țiarului „Pester Lloyd”.

Depeșele mai nouă ale Țiarelor străine despre conferența de pace ne dau următoarele amănunte:

Bucuresci, 11 Februarie n. În ședința de astăzi a conferenței de pace și-a prezentat Madjid-Pașa plenipotența. Conferența a acceptat întăiul articol propus decătră Madjid-Pașa. Cu toate că conferența a hotărît, a nu publica textul singuraticilor articoli, „Agențe Havas” e în poziție a împărțîși, că întăiul articol conține, ca de obicei, declararea păcii încheiate între Sârbia și Bulgaria.

Bucuresci, 11 Februarie n. Delegații de pace s'au învoit în principiu, ca în locul comunicărilor verbale, să dea reprezentanților de aici ai marilor puteri rapoarte în scris despre demersul negocierilor. Ședința de ați se deschide prin prezentarea proiectelor turco-bulgare, al căror punct dintăiu e statorirea definitivă a liniei de graniță sârbo-bulgară. Delegatul Sârbiei declară, că se învoiesce cu aceasta și pune numai condițiunea, ca cestiunea Bregovei să nu se rezolveze pe cale indirectă.

„La baroneasa Gizela chiar nimic nu află”, — o asigură Magda.

„Eu mă cugetam acum la altul, pe care îl vei cunoaște mai tîrziu. Voiesci să 'mi răspunzi sincer, când te voiu întreba, ce ții despre el?”

Magda pregeta cu răspunsul:

„Eu mă pot ușor înșela. Oamenii însemnați ne impută nouă, sexului nostru, că judecăm mai mult după simțire, decăt cu mintea.”

„Chiar pe simțirea d-tale, pun eu preț. Înșoșesce-te cu Gizela.”

„Nu se poate amîna aceasta, până-ce îi vei face d-ta, doamnă contesă, o vizită baronesei de Zobel? Altcum s'ar pără, ca și când eu n'aș mai pute aștepta și aș vră să mă îmbuldesc.”

„Ved că trebuie să 'ți las voia; d-ta ești capricioasă.”

Magda se spîria și dicise iute:

„Atunci voiu împlini încă ați voința d-tale!”

„Nu, nu; e deja hotărît, d-ta rămîni, și când voi merge eu, vei veni cu mine! Eu voiam numai să examinez tactul d-tale. Aceasta trebuie să 'mi-o permiți. Dacă te voiu cunoaște de tot bine, îți voi da toată încrederea mea.”

Contesa se sculă spre a se pregăti de scris, ear' Magda folosî timpul spre a arunca o privire în cuină. Ea întrebă bucătăreasa despre gătirea unei mîncări, ce s'a servit în Țina premergătoare la prînz, care în Germania-de-Nord era necunoscută. Domnitoarea cuinei se simți măgulită, că arta ei a cîștigat plăcerea domnișoarei

noue. Magda declară, că și ea se pricepe ceva la fert, dar' 'i-ar plăce să 'și mai îmbogățească cunoscințele culinare.

Dar' intențiunea ei nu era să 'și cîștige simpatia servitorilor prin aceea, că era afabilă față cu ei, însă așa, pe calea cea mai nevinovată, ajunse, că bîtrîna din Tirol, care de douăzeci de ani servia în casă, o adora din ora aceea.

La prînz contesa făcî observațiunea:

„Pastetul bîtrînei mele a reușit ați de minune!”

Magda nu răspunde nimic, ci urmă a vorbi despre alte lucruri.

Altă Ți la dejun earăși începî contesa:

„Eu nu pot uita pastetul de ieri.”

Și fiindcă Magda ear' nu dicise nimic, ea continuă:

„Te fac atentă, Magdo, că eu le știu toate cele ce se petrec între oamenii mei, dar' nici credincioasa mea Ana nu e o persoană, care să se laude cu pene străine.”

Magda se făcî roșie.

„Eu aș fi trebuit să 'mi cer permisiune, spre a merge în cuină, dar' n'am voit să văd supăr la scriere, doamnă contesă.”

„Nu te scusa mereu, delicateța o primesce ori-și-cine bucuroși! 'I-ai dat rețeta Anei?”

„Nu 'i-am dat-o!”

„Atunci te rog să 'i-o dai; ați însă nu vei merge la vatra de fert, ci vei veni cu mine la d-na de Zobel. La unsprezece oare se fie trăsura gata; aici se fac vizitele mai de timpuriu, decăt

în orașele mari, unde mulți abia atunci se scoală.”

„O!” — răspunde Magda, — „la noi pe acest timp, toți erau sus și la lucru.”

„Eu mă gândiam la Paris”, — dicse contesa. — „Fiul meu poate-că acum se culcă. După viața franceză, îi va pără destul de curioasă viața noastră de aici; sînt curioasă, căt s'a răbda a trăi lungă mine.”

„Pare-și se că ați amintit zilele aceste” — întrebă Magda, — „că dl conte ar voi să pășească pe cariera diplomatică?”

„Nu ar avea nevoie s'o facă, ar pute el să trăească și ca om privat, — dar' vom vedea!”

Când contesa intră cu Magda la baroneasa, ea chemă de loc dintr'o cameră laterală pe Gizela, care veni cu strigăte de bucurie și luă pe Magda de mînă, dicîndu-și:

„Vino să vezi arangiamenul meu!”

„Graba aceasta!” — o muștră baroneasa, — „sălbătîcia aceasta —”

„Gizelo” — strigă baroneasa imitînd tonul mamei sale, — „ear' ești atît de neamabilă! Dar' nu face nimic!” — încheiă apoi ridînd și trase pe Magda în camera ei, închidînd ușa în urma sa. Își aședă apoi oaspele într'un jeț și trase lungă Magda un tabouret, pe care se aruncă ea însași.

„Așa, acum putem vorbi după plac; aici nu ne aude nimeni.” (Va urma.)

București, 11 Februarie n. Guvernul bulgar declară, că sub condițiunea, că la negocierile din București se va întâmpla oare-care înțelegere cu privire la toate cestiunile pendente între Sârbia și Bulgaria, el va renunța dela pretențiunea unei despăgubiri de răsboboiu.

Cronică.

Respectarea „patriotică” a drepturilor private. Cetim în „Sieb.-Deutsch.-Tagblatt”: „Dl Emil Sigerus a împrumutat comitetului local de expoziție o colecțiune de vase de lut și de cusutor. Încheându-se expoziția din Budapesta, obiectele aceste nu au mai fost înapoiate și reprezentanții comitetului local au fost încunoscințați, că acele se vor transpune museului etnografic din Budapesta. Proprietarul lor a primit apoi cu finele lui Noemvrie o provocare, ca să dăruască această colecțiune museului, și după-ace nu s'a învoit la aceasta, a primit în 27 Decemvrie mai multe dintre obiectele sale mai puțin prețioase aproape hîrbuite, ear' cele mai frumoase și mai prețioase obiecte au fost reținute. Înzadar a mai reclamat apoi dl Sigerus obiectele sale, pentru-că la înțepitele recercări ale comitetului local, comitetul expoziției din Budapesta n'a mai răspuns nimic, nici n'a mai despăgubit pe dl Sigerus. D-lui Sigerus nu i-a rămas alt-ceva de făcut, decât a-și validita dreptul înaintea judecătoreiei. Înregistrăm deocamdată numai faptele reale și ne reținem dela orice apăsare a procedurii comitetului central al expoziției; — afacerea e însă interesantă și destul de caracteristică, spre a o ține în evidență.”

O voce germană. Despre principiile emise de contele Apponyi în privința naționalităților cu privilegiul desbaterii bugetului, „Vaterland” din Viena se exprimă în următorul mod: „Statul deci are să se oblige față cu naționalitățile numai după-ace el și-a satisfăcut trebuințelor sale proprii. Statul e deci aici o putere străină, care stă în fața naționalităților și care are să fie susținută pe contul naționalităților, fără de a fi adecv dator să facă acestor naționalități contraservicii. Nu sînt naționalitățile cu mult mai credincioase statului, dacă cer, ca statul susținut și întemeiat și de ele, să se îngrijească și de ele? Despre armata comună contele Apponyi afirmă, că neegala îndreptărire a limbii maghiare și germane formează acolo o violare a parității și a transacției. Contele Apponyi dorește deci o schimbare în limba unitară a armatei, care are să fie cel puțin „dualistă”. Pe această cărare ajungi direct la o „curată uniune personală”, dela care până la o despărțire deservită numai un mic pas mai lipsește. Se luăm bine aminte semnele și lucrurile care se întîmplă astăzi. Tendința de stăpînire, legea forței brutale, exploatarea nemărginită a privilegiului favoritor, negarea umanității și a creștinătății fac strajnice progrese. La finele secolului al XIX a ajuns lumina mult lăudată la helotisară concetățenilor de altă limbă ca a unor barbari inferiori. Cum se va sfîrși această?”

Prapori opriți. Din Făgăraș se scrie, că s'au publicat tuturor presidior, corporațiilor și cetățenilor, că drapele naționale, stîndarde, sau insignii străine nu sînt permise a se folosi și a se arbora cu nici un prelegiu sub pedeapsă de 15 zile arest și 100 fl. amendă în bani. Privilegiu la darea acestei publicațiuni a dat împregiurarea, că cu ocaziunea sfîntirii apeii la gr.-orientali din Făgăraș s'a purtat un prapor de colori naționale românesce. Ne vom pomeni, că în curînd o să fie o mulțime de prapori confiscați. Sîntem însă curioși a ști, ce se va întîmpla cu stranele, ușile dela altar etc., ce mai în toate bisericile românesce, sînt în colori vinete, galbene și roșii vîpsite.

Limba maghiară în scoalele din comitatul Brașovului. Inspectorul de scoale din Brașov, dl Francisc Koós, a raportat în cea din urmă ședință a comisiei administrative, că e mulțumit de progresele făcute în limba maghiară din scoalele de pe teritoriul acelu comitat cu excepțiunea unui învățător confesional român din Cernat, în contra căruia s'au făcut pași necesari. Apoi scoala comunală din Satulung ar aștepta reparare. Mai e nemulțumit dl Koós și cu scoala normală susținută de biserica săsească din Brașov, în care nu se propune limba maghiară în nici una dintre cele 4 clase.

Nou regulament de serviciu militar. În Viena își ține de prezent ședințele o comisiune sub presiul șefului statului maior FML Beck, care va avé să prelucere o nouă ediție a „regulamentului de serviciu” (Dienst-Reglement); noul regulament nu va conține schimbări esențiale, se vor precisa numai mai exact ținuta și rapoartele reciproce ale singuraticelor sarge cu privire la salutări și la insinuările oficiale, ceea-ce s'a făcut delipsă prin noua organizare a armatei și prin extinderea organizătoare a ambelor miliții (honvedine); asemenea se va precisa prin noul regulament raportul gendarmeriei față cu armata comună și cu ambele miliții.

Falsificatori de bani. În comuna Foeni din comitatul Timiș, gendarmeria a prins nise falsificatori de bani, la care a aflat mai multe note de bancă falsificate. Falsificarea se făcea

în cimiterul din Foeni, unde s'au și aflat presa, hîrtia și colorile.

O pătesc și Ovreei cu șovinismul maghiar. Comisiunea verificatoare — serie „Pesti Napló” — a declarat de nevalidă și alegerea juratului Israel Gattein, întocmai ca și pe aceea a lui Linczenpolcz, fiindcă acestia nu știu limba maghiară. Comisiunea verificatoare a emis o comisiune, care să meargă la dl Gattein, ca să se convingă, că oare posedă acesta limba maghiară? Gattein însă nu a așteptat acasă subcomisiunea. Primarul de cerc, notarul de cerc, și juratul Andrei Varga dovedesc însă, că Gattein nu posedă limba maghiară; ear' Gattein a adresat comisiunii o scrisoare, în care se încearcă a explica, că juratii nu aparțin acelor funcționari ai capitalei, dela cari legea cere cunoașterea limbii maghiare de stat. „Să nu se pună comisiunea” — scrie Gattein — „în contrast cu populațiunea germană din Buda-veche și să nu aprindă pasiunile”. Comisiunea n'a putut lua în considerare, — observă diarul unguresc, — această sfătoșie, ci a nimicit alegerea și a ordonat alegere nouă pentru amîndouă locurile de jurati.

Dafrudare. La 3 l. c. s'a prezentat pe neașteptate o comisiune la oficiul de casă al orașului Kun-Szent-Miklos, spre a face revizie. Nici nu se scia încă un rezultat pozitiv, când deodată se aușise în antișambră o împuscătură. Cassarul comunal Moczár zăcea scaldat în sângele seu. Moczár eșise afară mai înainte cu vre-o câteva minute și a descărcat asupra sa o împuscătură dintr'un revolver cu șese focuri. Mai târziu s'a constatat apoi că din casă lipsește 6000 fl. pe care i-a defraudat Moczár.

Amenințări cu foc. Ieri dimineața s'au aflat aici în Sibiu în mai multe locuri scrisori, prin care mai „mulți” muncitori fără de lucru amenință, că la cas, dacă nu vor primi în curînd lucru, vor aprinde orașul în douăzeci de locuri, când va fi vîntul mai mare.

Cale ferată între Făgăraș și Homorod. Ministrul de comunicație a acordat comitetului-suprem al comitatului Făgăraș concesiunea a face pregătirile necesare pentru construirea unei linii de cale ferată între Făgăraș și Homorod.

Palat de justiție în Arad a promis secretarul de stat Szentgyörgyi unei deputațiuni compuse din doi membri, comitele-suprem Tabajdy și vice-comitele Ormos, dacă Aradul va da un loc pentru clădirea acestui palat. În această clădire au să se interneze tribunalul, judecătoria cercuală, procuratura și închisoarea.

Lupii încep a intra diua mare prin sate. În Aszód a fost atacat diua mare în curtea propriă locuitorul Tolmácsi. Abia după-ace au sărit în ajutor mai mulți vecini, lupii au aflat, că e mai prudent a eși din comună.

Prîndul diplomatic la legațiunea italiană din București, dat de dl comite Torielli, ministrul-plenipotențiar al Italiei în onoarea delegaților Turciei, Sîrbiei și Bulgariei, întruniți în capitală pentru negocierile de pace dintre Sîrbia și Bulgaria, a decurs, după-cum cetim în „Voința naț.” în mod splendid. Locurile de onoare erau ocupate, la dreapta și la stînga comitetului Torielli, de d-nii Miatovici și Guechov, delegații Sîrbiei și Bulgariei, ear' la dreapta și stînga contesei Torielli, de dl M. Ferichidi, ministrul al afacerilor străine, și de E. S. Madjid-Pașa, delegatul Turciei. Au luat parte la acest prînd: d-ra Lazarri, nepoata dlui și d-nei Torielli; d-nii miniștri Stătescu, general Radu Mihai, D. Sturza, A. Stolojan și C. Nacu; E. E. L. L. dd. Busch, de Coutouly, baron Mayer, Ahmed Zia bey; ministri plenipotențiar ai Germaniei, Francei, Austro-Ungariei și Turciei; dd. Wilamow și Sandersohn, însărcinați de afaceri ai legațiunilor rusă și engleză; dl Nacevici, agentul diplomatic al Bulgariei; Artin Effendi, secretarul legațiunii otomane; dl D. Ollănescu, secretarul general al ministerului afacerilor străine; dd. Zancovici, și Rechyd bey, secretarii delegaților sîrb și turc la conferență; dl Penciovici, secretarul agenției bulgare și al delegatului bulgar la conferență. La finele prîndului, E. S. Madjid-Pașa a ridicat un toast pentru MM. LL. Regele și Regina Italiei. E. S. dl comite Torielli a răspuns, bînd în sănătatea Suveranilor, ai căror reprezentanți erau prezenți, precum și pentru opera de pace, care se îndeplinește în București. Apoi a urmat un mare ricevimento, la care au luat parte următoarele persoane: d-nele Zoe Sturza, Ferichidi, Olga Stolojan și Elisa C. Nacu; d-na Ana Al. Lahovary; d-nele Busch, de Coutouly, Kallievici; d-na Marchisa del Moral; d-nele Schneider, Kisselow, născută de Filipescu și d-ra Keun. Dl general Barozzi, șeful casei militare a M. S. Regelui României dl Greeceanu, prefectul palatului regal; dl colonel Robescu, ajutorantul Regelui României. D-nii Kallievici, ministru-plenipotențiar al Sîrbiei; Marehis del Moral, ministru-president al Spaniei; Keun, ministru-president al al țerilor de jos, dl Staub, consul general al Elveției; dl cavalier Eissenstein, consilier la legațiunea austro-ungară; Hammerstein secretar la aceeași legațiune; baron de Toth și Vodyaner; contele Walvitz, secretarul legațiunii germane; căpitan Schneider, atașat militar prelungă legațiunea austro-ungară; dd. T. G. Djuvara și Al. Em. Lahovary, șefii diviziunilor politice și consulare din ministerul afa-

cerilor străine române; dl Papiniu, primul secretar al legațiunii României la Roma; dl Kisselow, cancelarul interpret al agenției diplomatice a Bulgariei, dl Basset, secretarul M. S. Regelui Carol, etc. Serata a fost din cele mai plăcute și vesele. Luxoasele saloane ale legațiunii, erau splendid iluminate.

Biserica Doamnei din București a fost jăfuită într'una din nopțile trecute ȳice „L'Etoile Roumaine”. S'a furat o mare cantitate de vase de aur și icoane. Făptuitorii nu s'au dovedit până acuma.

Juriul universitar din București a condamnat pe dl Raymond, profesor de limba franceză la liceul din Craiova, cu suspendare pe timp de doi ani, pentru-că ar fi luat mită dela unii scolare.

Măsuri salutare. Prefectul poliției din București a luat măsuri energice spre a se pedepsi sever antreprenorii de stabilimente publice, precum cafenele, cîrciumi etc., care tolerează în localurile lor jocurile de noroc. Pentru acest scop, toți comisarii de poliție sînt invitați să facă dese inspecții acestor localuri, mai ales noaptea.

Exploatațiunea pădurilor în România. „Journal de l'agriculture” ce apare la Paris scrie: Într'una din ședințele „Societății naționale de agricultură” dl Bouquet de la Grye, în numele secțiunii de silvicultură, a cetit un raport asupra unui memoriu al d-lui Antonescu-Remus, profesor la școala forestieră din București, care da seamă de starea actuală a culturii și a exploatațiunii pădurilor în România. În acest memoriu ȳice d-nul de la Grye, d-nul Remus arată consecuențele nenorocite, ce pricinuesce producțiunii pădurilor în România, deschiderea căilor de comunicație, care permit lemnelor din Ungaria, din Bulgaria și din Sîrbia să pîtrundă în România. Importația produselor forestiere se ridică la 20 milioane de franci, pe când exportația abia ajunge la cifra de 8 milioane. După aceasta, d-sa studiază mijloacele, care ar pute schimba această situațiune, recomandînd fabricațiunea cărbunului și vîndarea cojilor de stejar pentru extragerea taninului.

Regele Milan al Sîrbiei, cu ocaziunea călătoriei ce a proiectat să facă la Viena, se crede, că va trece prin București, ȳice „L'Indép. Roumaine”, și va sta vre-o două zile în gazdă la palatul regal.

Alianța greco-sîrbească. „Morning Post” e informat, că bazele unei alianțe greco-sîrbesce sînt definitiv stabilite. Rusia și Franța au favorizat alianța, ceea-ce fără de căderea lui Salisbury nu se întîmpla.

Expulsarea d-lui Pavlovici a redectorului de odinioară al diarului „Glas Czmagorca” din Sîrbia s'a făcut pentru agitațiuni publice în interesul candidaturii principelui din Muntenegru pentru tronul Sîrbiei.

Căsătoria preoților în Franța. Sub acest titlu, „Le Temps” scrie: Curtea din Anvers, reunită ieri în audiență solemnă, a tranșat o cestiune delicată. Ea a ȳis, în urma concludsiunilor luate de procurorul general Milot, și contrar sentinței ce venia în apel, că preoția nu constituie nici o piedecă prohibitivă sau dirimantă la căsătoria contractată de un preot catolic.

Descoperire de aur în America. Din Chicago se scrie, că în Honduras s'ar fi aflat teritorii extinse, cari sînt bogate în aur. Teritoriul se ȳice, că ar fi tot atât de extins și bogat în aur, ca și cel din California.

Un accident pe calea ferată italiană. „L'Italie” publică următoarele amănunte în privința unui accident întîmplat pe linia ferată dela Poretta: În noaptea de Marția trecută, la ora 12¹/₂, între gara dela Poretta și aceea dela Mulino del Palone, o parte din munte, care mărginesc linia și este despărțit de diinsa prin canalul Reno, s'a prăbușit acoperind linia pe o întîndere de aproape 10 metri. Cîteva minute mai târziu sosia trenul dela Florența și cu toate, că mașinistul la vederea masei albe, ce acopera linia, încercă să mai micșoreze viteza, mașina se isbi cu putere de grămada de pe linie și rămase înțepenită în ea. Mașinistul avu timp să sară jos și nu-și făcu nici un rîu. Frînarul Buscioni fu aruncat cu putere preste manivelă, încât își frînze toate coastele. Nenocitul muri pe loc și corpul seu fu găsit pe jumătate îngropat în dîrîmături. Un alt frînar, anume Zini, a fost foarte grav rănit; un călător și un copil au fost ușor contuzionați.

Vezuul. Din craterul deasupra al Vezuului a erupt în 6 l. c. nou dimineața o masă mare de lavă.

Conferențe în clubul englez din Londra. Dilele aceste a ținut Maurițiu Black în clubul englez din Londra înaintea unui public numeros o prelegere, în care a dezvoltat principiul, că națiunile numai atunci se pot ridica, dacă se însufleșesc de principii ideale.

Socoata

ajutoarelor adunate pe seama studenților români eliminați din gimnasiul maghiar din Lugo. Percepțiuni: Axentie Sever 5 fl. 10 cr.; Coriolan Brediceanu 50 fl.; Stefan Serbu 1 fl.; Nicolau Racoță 2 fl.; Demetriu Marcu 2 fl.; Romul Marcu 1 fl.; Liviu Marcu 1 fl.; Umanist 2 fl.; Alexandru Bulean 60 cr.; Stefan Bordoș 1 fl.; Zenoviu Covaci 1 fl. 50 cr.; Filip Dumitru 50 cr.; Laurențiu Barsu 1 fl.; Stefan Carabaș 1 fl.; Tereștiu Petrovici 2 fl.; Nicolae Vugu 30 cr.; Nicolae Mirea 1 fl.; Demetriu Șandor 1 fl.; N. N. 50 cr.; „Institutul tipografic” din Sibiu 310 fl.; dela balul studenților din Gherla 22 fl.; Mihaiu Velici 10 fl.; Administrațiunea „Tribunei” 37 fl. 70 cr.; Ioan Micu 5 fl.; Il. fam. Mocioni 120 fl. Suma: 579 fl. 20 cr.

Erogate: Din ajutoarele acestea au primit în decursul anului școlastic 1884/5 Stefan Lipovan 60 fl.; Ioan Lupulescu 100 fl.; Ioan Popovici 180 fl. Suma 340 fl. Subtrăgînd eroğațiunile din percepțiuni, au rămas la începutul anului școlastic curent în cassă 239 fl. 20 cr.

La începutul anului școl. curent li s'a pus în prospect de ajutor suma de 400 fl. și anume: Stefan Lipovan 150 fl.; Ioan Popovici 150 fl.; Ioan Lupulescu 100 fl. Din sumele acordate: Stefan Lipovan a primit până acum 100 fl.; Ioan Popovici 100 fl.; Ioan Lupulescu 75 fl. Suma 275 fl., s'au dat dar' până astăzi cu 35 fl. 80 cr. v. a. mai mult decât s'a primit.

Lugo, 1 Ianuarie 1886.

C. Brediceanu,
preș. comit.

Parteniu Peșteu,
notar.

Pavel Jotia,
cassar.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 13 Februarie n. Casa deputaților. După resolvarea bugetului de culte și instrucție s'a votat contingentul de recruți din est-an și s'au resoltat petițiuni.

București, 13 Februarie n. Poarta a pricinuit din nou o amănare a negocierilor de pace cerînd împărțesiri dela Madjid-Pașa despre condițiunile stipulate între diusul și Gheșov și ordonând a nu intra în nici o discuție până când Poarta nu-și va da părerea. Negocierile s'au sistat pe timp nedeterminat.

Sofia, 13 Februarie n. Scirea „Agenței Havas”: Reservistii concediați au fost ear' convocați. Față cu eventuala concentrare de trupe s'au adunat provisiuni considerabile.

Berlin, 13 Februarie n. Se ȳice cu toată hotărîrea, că se va disolva „Reichstagul” la cas de respingere a legii în contra socialistilor.

Leicester, 13 Februarie n. Poliția a isbutit a împrăscia pe tumultuanți fără ajutor militar. S'au făcut douăzeci și șapte de arestări. Stăpînii au făcut concesiuni lucrătorilor, așternînd alte puncte liti-gioase arbitrilor.

Belgrad, 13 Februarie n. Negocierile de pace din București n'au ajuns mai departe, decât preste formalități și preste articolul introductiv. Delegații convin în fiecare ȳi. „Correspondence de București” face împărțesirile menite pentru publicitate; altcum negocierile sînt tănuite. Prima chemare sîrbească se află deja sub arme.

Leicester, 13 Februarie n. Turburările au ținut seara întreagă; poliția întărită a putut să împrăscie pe tumultuanți, dar' situația e din cele mai serioase. Autoritățile cer trupe.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bursa de Budapesta
din 12 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	102.65
" " " 4%	93.35
" " hârtie 5%	152.50
Împrumutul căilor ferate ung.	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.—
Bonuri ale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănațene-timișene	103.75
" " " cu cl. de sortare	103.75
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	103.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Împrumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Renta de hârtie austriacă	84.30
" " argint austriacă	84.50
" " aur austriacă	113.25
Losurile austr. din 1860	140.50
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	307.50
" " " austr.	299.90
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.91
Napoleon-d'ori	10.—
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterline	126.40

Bursa de Viena

din 12 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	102.60
" " " 4%	94.25
" " hârtie 5%	152.50
Împrumutul căilor ferate ung.	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.50
Bonuri rurale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănațene-timișene	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	103.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Împrumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Rentă de hârtie austriacă	84.45
" " argint austriacă	84.75
Rentă de aur austriacă	113.20
Losuri austr. din 1860	140.20
Acțiunile băncii austro-ungare	868.—
" " de credit ung.	307.25
" " " austr.	300.10
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori	10.02
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterline	126.30

Dr. med. Eisenmayerlocuiește strada **Sării Nr. 3.**
Ordinează pentru săraci gratuit dela
2 până la 3 oare din zi.

[249] 1—3

Fabrica de învelitori și țoluria vîd. & fii Lichtenauer,
careia există de 87 ani și e

ces. reg.

privil.

[245] 1—6

trimite prin depositul ei din Viena

ȚOLURI DE CAI190 ctm. lungime, 130 ctm. lă-
țime, de o calitate extraordinar trainică,
cu fondul întunecat, borduri vioie, bucata**fl. 1. 60, inclusive pachetarea**Vindem apoi pe cât va ține depositul
Țoluri de cai în coloarea franzelei,
2 metri lungime și circa 1 1/2 metri
lățime cu o bordură înșesită vi-
nătă-roșie sau neagră-roșie, de o
calitate extraordinar trainică,
bucata**fl. 2. 50 incl. pachetarea**Cumpărătorilor de cel puțin 10
bucăți li se dă o bucată gratuit
sau 10% rabat din preț.Numai în urma fabricării în masse
și a vințării colosale sîntem în stare a vinde
aceste țoluri de cai de o mărime
neobișnuită și de o calitate atât
de excelentă pentru prețuri neobi-
cșnuit de ieftine. Sute de scrisori
de mulțumită poate se cetească ori-cine.Trimiteră cu rambursă. Ceea-ce nu
convine se va reprimi fără obiectare.

Adresa a se observa cu acuratețe:

**Pferdedecken-Fabriks-
Haupt-Niederlage**

Viena, I., Rothenthurmstrasse 14.

În mica scrisoare „Der Kranken-
freund“ (Amicul bolnavilor) sînt indicate
o mulțime de remedii de casă, cari s'au do-
vedit în decurs de mulți ani ca sigure, și
din această cauză merită cea mai căldu-
roasă recomandare. Fie-care bolnav ar trebui
să citească scrisoarea. Cu deosebire celor
ce sufer de podagră, reumatism, oftică, slă-
biciune de nervi, anemie, li se atrage aten-
țiunea la aceea, că foarte adeseori așa nu-
mitele boale incurabile, se vindecă cu me-
dicamente de casă. Cine dorește să citească
cărțica „Krankenfreund“, se scrie o cores-
pondență la institutul editor Richter în
Lipsca, și expedarea va urma. Prin aceasta
nu se fac spese pentru comandator.

[247] 10 00

!! Eu singur !!**sînt unicul producător al
Oroloagelor cu pendul**excelente în privința calității, cu curs
minuțios regulat și ajustare elegantă, pre-
miată cu 6 medalii de aur și argint, pre-
gătite cu cadre rotunde imitate din eben,
stejar, nuc ori acer.Cu aparat de trezit și sgomot și două
ponduri de bronz, a căror cadră de sticlă
luminează de sine în forma luminii lunii,
așa încât fără a aprinde se poate vedea
îndată câte oare sînt. Pentru intensitatea
puterii de luminat ofer garanță pe 10 ani,
întocmai cum garantez și pentru cursul
excelent al orologiului. Pentru a exclude
de cu bun timp ori-ce concurență, am sta-
torit minimul prețului, așa fiecare își poate
procura pentru numai fl. 2.10, și**doi floreni și dece cruceri**un astfel de orologiu elegant, excelent în
mers și ținut.

[248] 1—4

Feluri mai mari de astfel de oroloage
cu jumătați și oare întregi, cu coardă de ton
aparat de bătut, dar' fără trezitor anunțate
pentru fl. 4.50 ofer eu la cerere prelîngă
garanță pentru calitatea excelentă numai
pentru fl. 3.80.

Expedare per cassa sau rambursă.

Ignățiu Weiss,

orologier

Viena II Tempelgasse 6—30.

„Ardeleana“**institut de credit și de economii, societate pe acții
în Orăștie (Szászváros)**

face următoarele operațiuni:

- acordă împrumuturi pe cambii,
- „ „ „ hipotecă,
- „ „ „ efecte,
- „ „ „ obligațiuni cu cavenți.

Primesce depuneri de bani spre fructificare dela 1 Ianuarie
1886 st. n. prelîngă denunțare cu 6% și fără denunțare, replăti-
bile îndată la cerere cu 5% interese la an; plătind totdeauna
institutul întreaga contribuțiune dela interese.

Depunerile trimise prin postă, prelîngă comunicarea adresei
deponentului, se resolvă totdeauna cu rentoarcerea postei; ase-
menea se pot efectui prin postă denunțări și ridicări de capitale.

Orăștie, în Decembrie 1885.

Direcțiunea.

[224] 4—12

Învingerea industriei!

În urma cumpărării întregului deposit al uneia dintre cele mai însemnate fabrici,
care și-a sistat lucrările la sfîrșitul anului, sînt în poziția de a presta atât de ieftin ceva,
ce până acum n'a existat. Vînd adecă pentru prețul de batjocură, ce nu face nici jumătate
prețul de lucru, numai pentru

fl. 2. 25

un

Costum bărbătesc

extraordinar de cald, deplin gătit, probat

(așa numitul costum-tigru) indispensabil pentru fiecare bărbat, sorman ori bogat, deoarece-
e potrivit pentru ori-ce clasă. Aceste costume solide, ținătoare se capătă în toate mărimile
pentru ori-ce statură în deposit și ca măsură e deajuns lungimea pășirii și circumferența
peptului pentru a primi un costum potrivit. Cine voiesce dar' să se îmbrace bine și căldu-
ros, cine își iubesc sănătatea și punga, să comandeze cât se poate de iute, deoarece-
depositul va fi curînd cuprins.

Numai fl. 3.50

Un costum de doamne gata.

Mii și earăși mii dintre cele mai nouă și mai frumoase mostre, una mai
gingașă decît cealaltă, exclusiv de o fantazie încântătoare, tușată sau carrată,
ținătoare, tare, calmuc și barchent de modă, în colorile cele mai frumoase și
mai moderne, sure, vinete, întunecate, drop, în diferite nuanțe întunecate,
sînt confecționate în costume de eamnă, și

Un costum de dame pentru eamnă

cald, modern, frumos,

asemenea desenului gata, elegant, ajustat

costă, cîtă vreme depositul va a ajunge, **numai fl. 3.50** sau aceeași executare în o
calitate cu mult mai fină **fl. 4.50**. Costumul consistă din un peptar larg și o talia
potrivită frumos croită (blusă.)

Trimiterea cu rambursă prin

Depositul de fabricate indigene

al lui Fekete.

Viena, Hundsthurmerstrasse Nr. 18/33.

Avertisez dela oferte imitate.

[236] 4—6